

פרק שביעי – 'מרובה'

צט. מנין ש:

- א. מדת תשלומי כפל – בטוען טענת גנב – נוהגת בכל דבר המטלטל שגופו ממון?
ב. הטוען טענת גנב בפקדון, ונשבע ונמצא שהוא גנבו, שמשלם תשלומי כפל?
ג. הטוען טענת גנב, וטבח ומכר – משלם ד' וה'?
ד. הטוען טענת אבד, ונשבע, ונמצא שקרן – פטור מלשלם כפל?
ה. הטוען טענת גנב באבידה – משלם כפל? (סב:סג)
- א. מ'על כל דבר פשע... 'שלם שנים' – לרבות כל דבר. והפרטים המנויים בפסוק ממעטים קרקעות עבדים ושטרות ודבר שאינו מסוים.
ב. 'אם לא ימצא הגנב (אלא הוא עצמו גנבו) ונקרב בעה"ב (שכבר נשבע...)'. (ולדעה אחרת גם תחילת הפסוק 'אם ימצא' מדבר בטט"ג).
ג. לדעה אחת מ"ה" ד'הגנב', ולדעה אחרת מהקש טט"ג לגנב, ואין משיבין על ההקש.
ד. לדעה אחת מיתור הכתובים המדברים בטט"ג 'אם המצא... אם לא ימצא'. ולדעה האחרת מיתור "ה" ד'הגנב'.
ה. מ'על כל אבדה'.

ק. מהו המקור שגנב חייב בכפל על כל דבר המטלטל וגופו ממון? (סג-סד)

לחד מאן דאמר, למדים מעל כל דבר פשע' – 'כל' ריבויא הוא. והפרטים המפורשים באו למעט קרקעות עבדים ושטרות. ולמ"ד ששני הכתובים 'אם ימצא... אם לא ימצא' נאמרו בטוען טענת גנב, למדים מ'אם המצא תמצא' – בריבוי ומיעוטי, רבי כל מילי, ומיעט קרקעות עבדים ושטרות.

קא. לפי איזה מחיר משלם הגנב קרן, כפל (וד' וה') במקרים דלהלן:

- א. גנב בהמה כחושה והשמינה הגנב ע"י פיתום, וטבח ומכר.
ב. גנב בהמה כחושה והשמינה מאליה, וטבח ומכר.
ג. גנב חבית יין והתייקרה ונשברה מאליה.
ד. גנב חבית יין והתייקרה ושברה בידים.
ה. גנב חבית יין והוזלה ונשברה מאליה או בידים.
ו. גנב טלה ונעשה איל, וטבח או מכרו. (סה-סו).